

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci žalobce: **DESTRO, spol. s r.o.**, se sídlem Sýkořice 216, IČ: 49823817, zast. JUDr. Miroslavem Konarovským, advokátem se sídlem Praha 10 – Vinohrady, Korunní 2569/108, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 19.10.2009, zn. sp. O-458696, č.j. O-458696/38998/2009/ÚPV

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 4.6.2009 č.j. O-458696/26143/2008/ÚPV o zamítnutí jeho přihlášky slovní ochranné známky zn. sp. O-458696 ve znění „odpad přeměníme v materiál.“ V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jež bylo vydáno podle § 22 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOZ“), bylo odůvodněno tím, že přihlašované označení je vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek na základě § 4 písm. b) ZOZ. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí uvedl, že přihlašované označení nemá dostatečnou způsobilost k plnění funkce ochranné známky, neboť je tvořeno slovními prvky obecné povahy, které je možné běžně užívat v souvislosti s přihlášenými výrobky a službami, tudíž se jedná o označení popisné. Dále konstatoval, že doklady předložené ve smyslu § 5 ZOZ získání rozlišovací způsobilosti

přihlašovaného slovního označení „odpad přeměníme v materiál“ jeho užíváním v obchodním styku neprokázaly.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce jakožto přihlašovatel v zákonem stanovené lhůtě rozklad, v jehož odůvodnění zejména uvedl, že nesouhlasí s hodnocením dokladů předložených k prokázání získání rozlišovací způsobilosti užíváním předmětného označení v obchodním styku, neboť pokud by se na nich nevyskytovaly údaje o přihlašovatel, nebylo by možné prokázat užívání přihlašovaného označení přihlašovatelem. Podle názoru žalobce je předmětné označení, tvořené čtyřmi slovními prvky, originální, přičemž dosud nebylo nikde užíváno. Vzhledem k tomu, že je potřeba zkoumané označení posuzovat jako celek, nelze některé prvky potlačit či naopak vyzdvihnout. Žalobce se domnívá, že předmětné označení je originální a schopné zápisu, neboť ani Úřad přes jeho opakované žádosti nedoložil jediný důkaz, v němž by se toto označení vyskytovalo. Žalobcem předložené doklady Úřad označil za neprůkazné bez jakéhokoli zdůvodnění. Zamítnutím předmětného označení by ve srovnání s ochrannými známkami, na něž žalobce odkázal v podání doručeném Úřadu dne 23.4.2009, vznikaly nedůvodné rozdíly v rozhodovací praxi Úřadu, čímž by došlo k porušení ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Orgán rozhodující o rozkladu následně v odůvodnění napadeného rozhodnutí citoval relevantní právní úpravu (§ 22 odst. 1, § 4 písm. b), § 5 ZOZ) a poté uvedl, že z podnětu podaného rozkladu přezkoumal soulad rozhodnutí správního orgánu I. stupně a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, přičemž zjistil, že slovní označení „odpad přeměníme v materiál“ bylo s právem přednosti ode dne 30.4.2008 přihlášeno pro následující výrobky a služby zařazené do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (19) dlažba nekovová, šterk, drť, kámen, kamenina, suroviny pro keramiku, nekovové střešní krytiny, nekovové obklady stěn, nekovové stavební panely, stavební hmoty nekovové, tvárnice, lehčený stavební materiál, geotextilie; (37) demolice budov, dozor nad stavbami, těžba, stavitelství, zednické služby, zemní práce, zprostředkovatelská činnost v oblasti stavebnictví, přípravné práce pro stavby; (40) zpracování a likvidace odpadu, zpracování ocelářenských a stavebních odpadů, výroba cihlářského zboží a stavebních hmot, informace o zpracování materiálů, recyklace odpadu, třídění odpadů. Přihlašovatel byl zprávou o výsledku věcného průzkumu ze dne 10.6.2008 sděleno, že přihlašované označení je na základě § 4 písm. b) ZOZ vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek, neboť nemá dostatečnou způsobilost k plnění rozlišovací funkce ochranné známky. Označení sestává ze slovních prvků v běžném typu písma bez jakýchkoli rozlišujících prvků, přičemž je tvořeno obecnými slovy, které je možné běžně užívat v souvislosti s přihlášenými výrobky a službami. Předmětné označení je tedy popisné ve vztahu k přihlášeným výrobkům a službám, a proto neumožňuje průměrnému spotřebiteli identifikovat konkrétního výrobce či poskytovatele nabízených výrobků a služeb. V této souvislosti byla přihlašovatel poskytnuta lhůta k prokázání, zda předmětné označení v té podobě, v jaké je přihlašováno, získalo rozlišovací způsobilost pro přihlášené výrobky a služby. Současně byl přihlašovatel upozorněn na skutečnost, že neprokáže-li získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení předloženými doklady ve stanovené nebo prodloužené lhůtě, bude předmětná přihláška ochranné známky ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 ZOZ zamítnuta. Přihlašovatel se ke zprávě o výsledku věcného průzkumu vyjádřil v podání doručeném Úřadu dne 19.8.2008, v němž zejména uvedl, že slovní spojení tvořící přihlašované označení je sice možné užívat, avšak v dané souvislosti se užívají slova jako recyklace, likvidace a podobně. Z uvedeného je tedy možné považovat přihlašované označení za schopné odlišit výrobky a služby jím označené od výrobků a služeb jiných subjektů. Současně s tímto podáním přihlašovatel předložil doklady k prokázání získání rozlišovací

způsobilosti přihlašovaného označení užíváním v obchodním styku ve smyslu § 5 ZOZ, označené v napadeném rozhodnutí čísly 1 – 11.

Následující zprávou Úřadu o výsledku věcného průzkumu ze dne 22.9.2008 bylo přihlašovatelům sděleno, že předloženými doklady neprokázal získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení jeho užíváním v obchodním styku, neboť přihlašované označení se ve všech předložených dokladech vyskytuje v kombinaci s logem přihlašovatele nebo alespoň s názvem firmy DESTRO, spol. s r.o. Zároveň mu bylo sděleno, že zásadní a nejvýraznější součástí údajů je identifikace poskytovatele výrobků a služeb, nikoli přihlašované označení, v důsledku čehož není označením vedoucím k individualizaci takto označených výrobků či služeb. Z uvedeného vyplývá, že přihlašované označení je vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek na základě ustanovení § 4 písm. b) ZOZ, jelikož nemá dostatečnou rozlišovací způsobilost k plnění rozlišovací funkce ochranné známky. Současně byl přihlašovatel upozorněn na skutečnost, že neprokáže-li získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení předloženými doklady ve stanovené nebo prodloužené lhůtě, bude předmětná přihláška ochranné známky ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 ZOZ zamítnuta. Ve vyjádření k této zprávě o výsledku věcného průzkumu přihlašovatel zejména uvedl, že na předložených dokladech se ve většině případů přihlašované označení vyskytuje na místě vzdáleném od názvu firmy DESTRO, spol. s r.o., proto je není možné vnímat jako jeden celek. V této souvislosti podotkl, že pokud by se na předložených dokladech nevyskytoval odkaz na přihlašovatele, nebylo by pak možné doložit, kdo je uživatelem předmětného označení. Vzhledem k tomu, že Úřad nedoložil jediný důkaz, kdy by přihlašované označení bylo užíváno jiným subjektem, považuje přihlašovatel předmětné označení za distinktivní. Dále poukázal na šestnáct platných ochranných známek, které jsou podle jeho názoru svou podstatou podobné předmětnému označení, tudíž zamítnutím přihlašovaného označení by vznikly nedůvodné rozdíly v rozhodovací praxi Úřadu, čímž by došlo k porušení ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu.

Následující zprávou Úřadu o výsledku věcného průzkumu ze dne 23.2.2009 bylo přihlašovatelům opětovně sděleno, že předloženými doklady neprokázal získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení jeho užíváním v obchodním styku, neboť přihlašované označení popisuje činnost přihlašovatele, a pro společnost zpracovávající druhotné suroviny je odpad vždy materiálem, z něhož se dále vyrábí, tudíž jej nelze považovat za označení vedoucí k individualizaci takto označených výrobků a služeb. Přihlašovatel byl rovněž upozorněn na skutečnost, že neprokáže-li získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení předloženými doklady ve stanovené nebo prodloužené lhůtě, bude předmětná přihláška ochranné známky ve smyslu ustanovení § 22 odst. 1 citovaného zákona zamítnuta. Přihlašovatel ve svém vyjádření ke zprávě o výsledku věcného průzkumu opětovně odkázal na zapsané ochranné známky, které podle jeho názoru popisují činnost jejich vlastníků. Uvedl, že originalita a vtipnost označení je podle jeho názoru pouze subjektivním dojmem. Přihlašované označení je tvořeno čtyřmi slovy, jejichž pořadí je dle něho originální a dosud nebylo užíváno jiným subjektem.

Orgán rozhodující o rozkladu v rámci vlastního posouzení věci konstatoval, že obecně je při posuzování rozlišovací způsobilosti označení nutno vzít v úvahu dojem, jakým označení působí jako celek s přihlédnutím k povaze přihlášených výrobků a služeb. Aby označení mělo jako ochranná známka rozlišovací způsobilost, nestačí, aby se pouze odlišovalo od známých označení, ale je nutno, aby svou formou a obsahem bylo do té míry originální, že jeho osobité znaky mají schopnost individualizovat výrobky a služby, které jím mají být označeny. Označení má rozlišovací způsobilost pro konkrétní výrobky a služby, pokud spotřebitel je nebo bude schopen podle něj rozlišit výrobky a služby pocházející z určitého konkrétního

zdroje. Každé přihlašované označení se zásadně posuzuje především z hlediska průměrného spotřebitele. Průměrným spotřebitelem se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu zboží nebo služeb, pro které se přihlašované označení užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu zboží nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem zboží nebo služeb, pro které se přihlašované označení užívá. Při přezkoumání věcných důvodů, které vedly k vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně, orgán rozhodující o rozkladu shledal, že přihlašované označení sestává ze čtyř obecných slovních prvků „odpad“, „přeměníme“, „v“ a „materiál“. Tyto slovní prvky jsou běžně užívanými výrazy, které informují o oblasti činnosti přihlašovatele, přičemž v uvedeném spojení mohou evokovat jistý pochvalný význam. Orgán rozhodující o rozkladu shodně s orgánem prvního stupně konstatoval, že přihlašované označení je velmi obecné a postrádá dostatečnou originalitu, přičemž ve vztahu k přihlášeným výrobkům a službám nemá slovní spojení „odpad přeměníme v materiál“ dostatečnou rozlišovací způsobilost, a nemůže tudíž pro všechny tyto výrobky a služby plnit rozlišovací funkci ochranné známky. Vzhledem k tomu, že předmětné označení je přihlašováno pouze ve slovní podobě, je bez dalšího, např. obrazového či grafického prvku, který by přispěl k individualizaci takto označených výrobků a služeb, označením popisným. Orgán rozhodující o rozkladu tedy v souladu s orgánem prvního stupně konstatoval, že je nepochybné, že přihlašované označení postrádá pro přihlášené výrobky a služby rozlišovací způsobilost ve smyslu ustanovení § 4 písm. b) ZOZ. Označení tak průměrnému spotřebiteli neumožňuje orientaci na konkrétní obchodní zdroj a spotřebitel na jeho základě nebude schopen odlišit přihlášené výrobky a služby přihlašovatele od shodných či podobných výrobků a služeb poskytovaných na trhu jinými subjekty. Orgán rozhodující o rozkladu se tedy neztotožnil s tvrzením přihlašovatele o originální povaze tohoto označení, neboť se jedná o označení tvořené obecnými výrazy majícími popisnou povahu.

Orgán rozhodující o rozkladu dále konstatoval, že zákon v těchto případech poskytuje přihlašovatelům takových nedistinktivních označení možnost prokázat získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaneho označení před zápisem do rejstříku pro přihlašované výrobky a služby ve smyslu ustanovení § 5 ZOZ. Požadavek Úřadu na předložení dokladů prokazujících získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaneho označení ve smyslu tohoto ustanovení byl proto oprávněný. I označení, které samo o sobě distinktivní není, může rozlišovací způsobilost získat v důsledku masivního nebo dlouhodobého užívání a propagace, tedy užíváním v obchodním styku. Přitom je nutno mít na zřeteli, že ne v každém případě musí předložené doklady nutně rozlišovací způsobilost přihlašovaneho označení prokázat. S přihlédnutím k tvrzením uvedeným v rozkladu orgán rozhodující o rozkladu přezkoumal doklady, které přihlašovatel v průběhu řízení o této přihlášce ochranné známky předložil, a konstatoval následující. Vzhledem k tomu, že v dokladech č. 1, 2, 4, 9, 10 a 11 je jako poskytovatel nabízených výrobků a služeb uveden Miroslav Karas - DESTRO, což je odlišný subjekt od přihlašovatele, tj. společnosti DESTRO, spol. s r.o., nelze je považovat za doklady prokazující užívání přihlašovaneho označení v obchodním styku ve vztahu k přihlášeným výrobkům a službám přihlašovatele. Pokud jde o 9 ks výtisků reklamních materiálů (doklad č. 5) a kopii ceníku přihlašovatele (doklad č. 8), na nich se sice přihlašované označení vyskytuje, ovšem jako součást kombinované ochranné známky č. 301831 ve znění „DESTRO odpad přeměníme v materiál“. Podle ustálené rozhodovací praxe Úřadu je pro získání rozlišovací způsobilosti slovního označení jeho užíváním v obchodním styku nutno prokázat, že slovní označení je užíváno tak, jak je přihláшено, a nepostačuje tedy, je-li užíváno v kombinaci s dalšími obrazovými, resp. slovními prvky. Doklady č. 3, 6, 7 a částečně i č. 5 jsou pouze podpůrného charakteru, neboť z nich nevyplývá, kolik spotřebitelů se s přihlašováním označením seznámilo a bude jej nadále spojovat s osobou přihlašovatele

a přihlášenými výrobky a službami. Mezi takové doklady patří, jak opakovaně správní orgán I. stupně uváděl ve zprávách o výsledcích věcného průzkumu, doklady o prodeji či jiném závazkovém vztahu týkajícím se přihlášených výrobků či služeb, např. objednávky, faktury, dodací listy, smlouvy se zákazníky. Tento výčet je však toliko demonstrativní, a pokud přihlašovatel při své obchodní činnosti nevystavuje faktury, mohl předložit jiné doklady prokazující prodej výrobků či poskytování přihlášených služeb či doklady jinak prokazující získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení, např. průzkum známosti daného označení mezi spotřebiteli apod. Na základě výše uvedených skutečností dospěl orgán rozhodující o rozkladu shodně s rozhodnutím vydaným orgánem prvního stupně k závěru, že přihlašované označení ve vztahu k přihlášeným výrobkům a službám není způsobilé zápisu do rejstříku ochranných známek na základě ustanovení § 4 písm. b) ZOZ, neboť se jedná o označení popisné ve vztahu k přihlášeným výrobkům a službám, a postrádá tudíž rozlišovací způsobilost. Rovněž přisvědčil orgánu prvního stupně v tom, že tento nedostatek nebyl překonán ani doklady předloženými ve smyslu ustanovení § 5 ZOZ. Tvzení přihlašovatele, že v průběhu řízení před orgánem prvního stupně nebylo prokázáno, že předmětné označení je užíváno i jinými subjekty, orgán rozhodující o rozkladu shledal jako nerozhodné, neboť není podstatné, zda na trhu v současnosti reálně existuje nějaký další subjekt toto označení užívající, ale to, že se jedná o označení natolik obecné tvořené běžnými výrazy, že může být v praxi užíváno jakýmkoliv současným či případně i budoucím možným subjektem. Dále orgán rozhodující o rozkladu podotkl, že důkazní břemeno v případě prokazování získání rozlišovací způsobilosti užíváním v obchodním styku leží na přihlašovateři, nikoli na Úřadu.

Pokud jde o namítané porušení zásady zmiňované na základě ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, dle které správní orgán dbá, aby řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a nevznikaly nedůvodné rozdíly v skutkově shodných či podobných případech ze strany Úřadu, neshledal orgán rozhodující o rozkladu v daném případě pochybení, neboť orgán prvního stupně v průběhu tohoto řízení o předmětné přihlášce ochranné známky nezpochybnil právo přihlašovatele podat přihlášku ochranné známky pro konkrétní označení, které si podle vlastního uvážení zvolil, stejně jako toto právo nezpochybňuje ani u jiných přihlašovatelů. Je tudíž pouze na přihlašovatelích, zda zvolená označení, jejichž zápisnou způsobilost je Úřad vždy povinen zkoumat, vyhovují relevantním ustanovením zákona o ochranných známkách či nikoliv. V daném případě však bylo prokázáno, že předmětné označení zákonné podmínky nutné pro jeho zápis do rejstříku ochranných známek nesplňuje. Vzhledem k těmto skutečnostem tedy nelze konstatovat eventuální nenaplnění zásady předvídatelnosti správních rozhodnutí Úřadu.

Orgán rozhodující o rozkladu uzavřel, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je jak po stránce věcné, tak po stránce formální v souladu s platnými právními předpisy a nebyl shledán důvod pro jeho zrušení nebo změnu.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce je přesvědčen, že byl napadeným zkrácen na svém právu na zápis přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek, neboť přihlašované označení splňuje všechny podmínky zápisu a žalobce toto označení dlouhodobě používá v obchodním styku ve vztahu k výrobkům a službám, pro které mělo být do rejstříku zapsáno. V žalobě nejprve žalobce shrnul průběh řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, a poté namítl, že napadené rozhodnutí je založeno na nesprávném výkladu zákona, a to konkrétně § 4 písm. b) ZOZ ve vztahu k přihlašovanému označení a na chybném hodnocení důkazů. Považuje za nesporné, že i z obecných slov, která

sama o sobě nemají rozlišovací způsobilost a jsou do určité míry popisná, může jejich kombinací vzniknout označení, jež je způsobilé odlišit přihlášené výrobky a služby přihlašovatele od shodných nebo podobných výrobků a služeb, poskytovaných jinými subjekty. Právě tak tomu bylo i v projednávané věci. Přihlašované označení je totiž tvořeno čtyřmi slovy, jejich pořadí je originální a nebylo dosud nikde užíváno. Ochrannou známku je nutno posuzovat nejen z hlediska jednotlivých prvků, ale i vcelku, a z tohoto hlediska je přihlašované označení distinktivní. Tento závěr lze dle mínění žalobce dovodit i z dosavadní rozhodovací praxe žalovaného, kterou žalobce zdokumentoval slovním zněním konkrétních ochranných známek, jež žalovaný do rejstříku zapsal. Závěry žalovaného ohledně rozlišovací nezpůsobilosti přihlašovaného označení jsou tak v rozporu s jeho konstantní rozhodovací praxí, v čemž žalobce spatřuje porušení zásady zakotvené v § 2 odst. 4 správního řádu. S ohledem na tuto skutečnost považuje žalobce požadavek žalovaného na to, aby prokázal získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení před zápisem do rejstříku ochranných známek pro přihlašované výrobky a služby ve smyslu § 5 ZOZ za bezpředmětný, resp. nadbytečný, a tedy za neoprávněný.

Žalobce shrnul, že nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje v porušení § 28 odst. 1 ZOZ, neboť v daném případě nebyly dány důvody pro zamítnutí přihlášky přihlašovatele označení. Pochybení žalovaného rovněž spočívá v nerespektování § 2 odst. 4 správního řádu při rozhodování ve věci samé.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě mj. uvedl, že přihlašované označení bylo v napadeném rozhodnutí posuzováno v jeho komplexnosti, tj. z hlediska jeho celkového dojmu. K namítanému porušení § 2 odst. 4 správního řádu žalovaný poznamenal, že žalobcem uváděné příklady ochranných známek byly (s výjimkou jedné, kolektivní ochranné známky) do rejstříku zapsány na základě prokázání získané rozlišovací způsobilosti ve smyslu § 5 ZOZ. Tuto vlastnost přihlašovaného označení však žalobce v řízení neprokázal. Jednalo se tedy o zcela odlišné případy, z nichž nelze dovozovat nekonzistentnost rozhodovací praxe žalovaného.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 1 ZOZ ochrannou známkou může být za podmínek stanovených tímto zákonem jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby.

Podle § 4 písm. b/ ZOZ se do rejstříku se nezapíše označení, které nemá rozlišovací způsobilost.

Podle § 5 ZOZ označení uvedené v § 4 písm. b) až d) může být zapsáno do rejstříku, pokud přihlašovatel prokáže, že takové označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.

Podle § 22 odst. 1 ZOZ není-li přihlašované označení způsobilé zápisu podle § 4 nebo § 6, Úřad přihlášku zamítne. Není-li přihlašované označení způsobilé zápisu do rejstříku jen pro část výrobků či služeb, Úřad přihlášku zamítne v tomto rozsahu. Údaje o rozhodnutí o zamítnutí přihlášky Úřad zveřejní ve Věstníku.

Podle § 28 odst. 1 ZOZ vyhovuje-li přihláška požadavkům tohoto zákona, nebylo-li řízení o přihlášce zastaveno a nebyly-li podány ve lhůtě stanovené v § 25 odst. 1 námitky nebo byly-li námitky pravomocným rozhodnutím zamítnuty či řízení o nich pravomocně zastaveno, zapíše Úřad ochrannou známku do rejstříku spolu s uvedením dne zápisu a vydá vlastníku ochranné známky osvědčení o zápisu ochranné známky do rejstříku.

Podle § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Neopodstatněná je námitka, že žalovaný tím, že zamítl žalobcovu přihlášku slovní ochranné známky ve znění „odpad přeměníme v materiál“ z důvodu nedostatku rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení, porušil § 28 odst. 1 ZOZ, protože přihlašované označení splňuje všechny podmínky pro zápis do rejstříku ochranných známek. Soud má ve shodě s názorem žalovaného za to, že přihlašované označení vskutku postrádá rozlišovací způsobilost, což je podle § 4 písm. b/ ZOZ překážkou jeho zápisu do rejstříku ochranných známek. Na tomto místě nelze než odkázat na závěry správního orgánu I. stupně a rovněž na závěry obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle nichž přihlašované označení sestává výlučně ze slovních prvků provedených v běžném typu písma, které jsou běžně užívanými výrazy - slovy, tvořícími ve svém celku oznamovací větu, která je ve vztahu k přihlašovaným výrobkům a službám popisná a neumožňuje průměrnému spotřebiteli odlišit výrobky nebo služby přihlašovatele opatřené tímto označením od výrobků nebo služeb jiné osoby. Orgán rozhodující o rozkladu v napadeném rozhodnutí přiléhavě konstatoval, že aby mělo určité označení rozlišovací způsobilost, musí vykazovat dostatečnou míru originality. Přihlašované označení je však ve svém celku obecnou větou, která ve vztahu k přihlašovaným výrobkům a službám zcela postrádá jakoukoliv invenci a originalitu a lze jí spojovat v podstatě s jakýmkoliv subjektem, který se zabývá recyklací odpadu.

Názor žalobce, že přihlašované označení je tvořeno čtyřmi slovy, *jejichž pořadí je originální*, soud považuje za mylný. Na pořadí slovních prvků (slov), ze kterých přihlašované označení sestává, není originálního zřehla nic, neboť toto pořadí odpovídá běžnému slovosledu oznamovací věty.

Soud pro stručnost odkazuje na závěry žalovaného ohledně absence rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení ve smyslu § 4 písm. b/ ZOZ obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, s nimiž se zcela ztotožňuje a nemá, co by k nim dodal.

Z odůvodnění napadeného nade vši pochybnost vyplývá, že žalovaný nehodnotil pouze jednotlivé prvky přihlašovaného označení, ale posuzoval napadené rozhodnutí jako celek. To je ostatně zřejmé už ze samotného faktu, že se blíže nezabýval hodnocením jednotlivých slovních prvků, z nichž je přihlašované označení tvořeno, tj. nehodnotil zvláště slova „odpad“, „přeměníme“, „v“ a „materiál“, ale zabýval se posouzením vyznění těchto slovních prvků jako celku. O tom svědčí i závěr žalovaného, že ve vztahu k přihlášeným

výrobkům a službám nemá slovní spojení „odpad přeměníme v materiál“ dostatečnou rozlišovací způsobilost, a nemůže tudíž pro všechny tyto výrobky a služby plnit rozlišovací funkci ochranné známky. Právě na základě celkového posouzení přihlašovaného označení žalovaný právem dospěl k závěru o nedostatku jeho rozlišovací způsobilosti.

Na základě závěru o nedostatku (obecné) rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení ve smyslu § 4 písm. b/ ZOZ správní orgán v souladu s § 5 ZOZ poskytl žalobci možnost prokázat, že přihlašované označení získalo rozlišovací způsobilost ve vztahu k těm jeho výrobkům nebo službám, pro které byl požadován jeho zápis do rejstříku, v důsledku jeho předchozího užívání v obchodním styku, a docílit prokázáním této skutečnosti jeho zápisu do rejstříku ochranných známek. Požadavek žalovaného, aby žalobce prokázal získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení ve smyslu § 5 ZOZ, zcela koresponduje se zněním tohoto zákonného ustanovení a v žádném případě jej nelze označit za neoprávněný. Jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, žalobce důkazní břemeno ohledně prokázání této skutečnosti neunesl a získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení podle § 5 ZOZ neprokázal. Nutno dodat, že proti závěru správního orgánu, že předloženými důkazy neprokázal získání rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení jeho předchozím užíváním v obchodním styku, žalobce v žalobě žádné námitky nevznsl. Soud, který je při své přezkumné činnosti vázán žalobními námitkami, se proto zákonností tohoto závěru nezabýval.

Soud shledal neopodstatněnou ani žalobní námitku vytykající žalovanému porušení § 2 odst. 4 správního řádu tím, že v dané věci rozhodl v rozporu se svou konstantní rozhodovací praxí. Jak konstatoval již správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí, které s napadeným rozhodnutím tvoří jeden celek, zapsané ochranné známky, na které žalobce v souvislosti s touto námitkou opakovaně poukazoval (jedná se o ochranné známky „S NÁMI OVLÁDÁTE SVĚTLO“, „BANKA PRO ŽIVOT“, „KÁVA PLNÁ POHODY“, „Energie našich sítí hřeje Vás a také svítí“ a další) byly do rejstříku ochranných známek zapsány *na základě průkazu získání rozlišovací způsobilosti (ve smyslu § 5 ZOZ)*. Tuto skutečnost, tedy to, že by přihlašované označení získalo rozlišovací způsobilost jeho předchozím užíváním v obchodním styku, však žalobce – na rozdíl od přihlašovatelů jím zmiňovaných ochranných známek – v řízení před Úřadem neprokázal, a jeho případ proto není případům těchto dalších ochranných známek skutkově podobný. Žalobní námitka poukazující na rozpor napadeného rozhodnutí s § 2 odst. 4 správního řádu nemůže z uvedeného důvodu obstát.

Žalobce též v žalobě tvrdil, že napadené rozhodnutí je založeno i *na chybném hodnocení důkazů*. Tato žalobní námitka je ale zcela obecná a nekonkrétní, protože žalobce neoznačil jediný důkaz, jenž by byl ze strany žalovaného nesprávně posouzen, ani neuvedl, v čem nesprávnost posouzení (blíže neoznačených) důkazů ze strany správního orgánu spočívá. Podle § 71 odst. 1 písm. d/ s.ř.s. má žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) obsahovat také žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Přezkumné řízení soudní je založeno na zásadě dispoziční, z níž vyplývá, že specifikace konkrétních důvodů nezákonnosti, popř. nicotnosti napadeného rozhodnutí je úkolem žalobce a nikoliv soudu, který není oprávněn k tomu, aby tyto důvody za žalobce sám vyhledával či domýšlel. Jinými slovy řečeno, je věcí žalobce, aby v žalobě vymezil rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí, jímž je soud vázán, a to uvedením konkrétních žalobních bodů (námitek) ve smyslu shora citovaného § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. Naprostá obecnost uvedené žalobní námitky brání tomu, aby se jí soud jakkoliv zabýval.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto jí podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. dubna 2013

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová, DiS.